

ת"פ 54857/01/15 - מדינת ישראל נגד כרם אזער

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 54857-01-15 מדינת ישראל נ' אזער(עציר)
תיק חיצוני:

בפני כב' השופטת ניצה מימון שעשוע
מאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם כרם אזער (עציר) ע"י ב"כ עו"ד חיים אליה

גזר - דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק ותקיפה כדי לגנוב.

על פי כתב האישום, בתאריך 19.1.15 בשעה 08:15 לערך צעדה המתלוננת בשביל בפארק סיבל בראש העין.

בנסיבות אלה הגיח הנאשם מאחורי המתלוננת, דחף אותה קדימה והפיל אותה ארצה.

בהמשך לכך משך הנאשם את תיקה של המתלוננת והיא החלה לצרוח.

בעקבות התנגדותה של המתלוננת, נמלט הנאשם מהמקום, מבלי שהצליח לקחת את תיקה, בעוד המתלוננת נותרה שרועה על הקרקע.

מעשיו אלה של הנאשם בוצעו תוך שהוא שוהה בתחומי מדינת ישראל ללא אישור כניסה כדן.

הנאשם נעצר ביום 19.1.15 והוא עצור עד תום ההליכים כנגדו.

טיעונים לעונש

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה טען כי מדובר בנאשם אשר נכנס לתחומי מדינת ישראל שלא כדן, ראה במתלוננת טרף קל, דחף אותה והפילה ארצה במטרה לגנוב את תיקה.

נטען כי מדובר בעבירת רכוש חמורה, כמו גם עבירת אלימות חמורה, אשר קיים בה פוטנציאל להתרחשות נזק חמור עד בלתי הפיך.

נטען כי מצבה הנפשי של המתלוננת לאחר האירוע לא היה קל, כעולה מעדותה במשטרה.

נטען כי מעשי הנאשם פוגעים בערך החברתי של שלומו ורכושו של אדם, וכן פגיעה בריבונות המדינה וביכולתה להחליט מי הנכנסים בשעריה.

ב"כ המאשימה התייחס לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה וטען כי הנאשם, יליד 1997, נעדר עבר פלילי הודה בהזדמנות הראשונה, חסך מזמנו של בית המשפט ולקח אחריות על ביצוע העבירה.

יחד עם זאת, נטען כי האינטרס הציבורי גובר במקרה זה, לנוכח חומרת העבירה, על האינטרס הפרטי, במיוחד כאשר עבירת השב"ח לא בוצעה לשם עבודה ופרנסה, אלא כחלק מעבירת התקיפה של המתלוננת - תושבת ישראל.

נטען כי מתחם הענישה הראוי הינו בין 6 חודשי מאסר עד 18 חודשים, וב"כ המאשימה עתר לעונש במתחם זה.

כן נטען כי לאור מהות העבירות יש להשית על הנאשם גם עונש כלכלי, וענישה צופה פני עתיד שתרתיע את הנאשם מלשוב ולבצע עבירות דומות, וכן פיצוי וקנס.

ב"כ המאשימה הגיש פסיקה לעניין העונש.

ת"פ 16626-03-13, 2600-12-10 מ"י נ' חגאג - בתיק זה הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה לשם גניבה וגניבה, וכב' השופט קובו גזר על הנאשם 11 חודשי מאסר בפועל, תוך שהוא מציין כי מתחם הענישה הראוי הינו מעונש מאסר בדרך של עבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

טיעוני הנאשם

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם היה בן 18 ו-10 ימים ביום האירוע, אין לו תיקים פתוחים וזו הסתבכותו הראשונה והיחידה עם החוק.

נטען כי אילו ביצע הנאשם העבירות הנדונות 10 ימים קודם לאירוע, היה נידון בבית משפט לנוער עם ענישה מקלה בהרבה.

ב"כ הנאשם טען כי הפסיקה אשר הוגשה על ידי המאשימה אינה רלוונטית בהתחשב בכך שבאותו מקרה הורשע הנאשם בעבירות נוספות והמתלוננת נזקקה לטיפול רפואי.

נטען כי בהתאם לפסיקה במקרים דומים, עבירה כגון זו צריכה להסתיים בעונש של עבודות שירות, אך אופציה זו אינה קיימת מאחר ומדובר בשב"ח.

נטען כי העבירה אינה ברף העליון של האלימות, נעשתה ללא תכנון מוקדם, כאשר למתלוננת לא נגרמו נזק או חבלה.

נטען כי על אף שלא מלאו לנאשם 21 לא נערך תסקיר שירות המבחן מפאת היותו תושב האזור.

נטען כי הנאשם הביע חרטה, הודה בהזדמנות הראשונה וחסך מזמנו של בית המשפט.

ב"כ הנאשם טען כי מתחם הענישה הראוי הינו בין חודשיים ל-4 חודשי מאסר.

הוגשה פסיקה לעניין העונש.

בת"פ 1245-01-11 (שלום ת"א) **מ"י נ' בהאא חאג'** - הורשע הנאשם בעבירת תקיפה לשם גניבה ועבירת גניבה, שב"ח והפרעה לשוטר. מדובר בנאשם בעל עבר פלילי בעבירות דומות. בית המשפט כיבד את הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ 772-09 (ק"ג) **מ"י נ' עינב שמאייב** - הורשע הנאשם בעבירות של סיוע לגניבה, סיוע לתקיפה לשם גניבה בנסיבות מחמירות ובנוסף הורשע בעבירה של קבלת נכסים שהושגו בפשע ו-4 עבירות של הפרת הוראה חוקית משני תיקים נוספים שצורפו. באותו ענין דובר על נאשם בן 21 בעל עבר פלילי. בית המשפט גזר על הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות ועונשים נלווים.

בת"פ 39114-08-10 (שלום ת"א) **מ"י נ' עטא נגאר** הורשע הנאשם בעבירות של שהייה בלתי חוקית ונסיון גניבה. לנאשם עבר פלילי בעבירות גניבה ושב"ח. בית המשפט גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל, וכן הפעיל מע"ת של 8 חודשים, כך שסה"כ נגזרו על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

בת"פ 4004-08 (שלום נתניה) **מ"י נ' אדם ברון** הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה לשם גניבה, גניבה, גניבת כרטיס חיוב והונאה בכרטיס חיוב. העבירות בוצעו עת היה הנאשם בן 19. בית המשפט כיבד את הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, ולאור תסקיר חיובי, גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

בת"פ 1647-07-08 (שלום חיפה) **מ"י נ' צואפטה קאהר** הורשע הנאשם, נעדר עבר פלילי, בעבירות של תקיפה לשם גניבה ושב"ח. בית המשפט גזר על הנאשם מאסר בפועל של 4 חודשים.

הנאשם עצמו טען בבית המשפט כי הוא מתחרט על מעשיו וכי לא תכנן את המעשה, וכי זו לו עבירה ראשונה.

דין

המדובר באירוע עברייני הכולל הן פגיעה בריבונות המדינה ובזכותה לקביעת מיהות הנכנסים בשעריה, והן פגיעה

בשלומה הגופני והנפשי של המתלוננת, אזרחית שהלכה לתומה ברחוב, תוך נסיון לפגיעה ברכושה.

לאחר עיון בפסיקה שהוגשה ע"י הצדדים, אני קובעת כי מתחם הענישה על צבר העבירות של שב"ח ותקיפה לשם גניבה, המהוות אירוע אחד, בהתחשב בחבלה והטראומה שנגרמו למתלוננת, אשר הופלה אפיים ארצה במפתיע, הינו בין 6 חודשי מאסר בפועל לשנה וחצי מאסר בפועל.

במקרה דנן, הנאשם הינו צעיר בן 18 שביצע את העבירה על סף הבגירות, ללא עבר פלילי, אשר נטל אחריות וחסך זמן שיפוטי ואת עדות המתלוננת.

לפיכך אני גוזרת על הנאשם עונש בחלק התחתון של המתחם. עם זאת, איני רואה מקום לגזור עונש ברף הנמוך ביותר, מאחר שעסקינן בתופעה שנפיצותה מתגברת ואשר יש ליצור הרתעה מפניה.

אני גוזרת על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו.

6 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה של תקיפה לשם גניבה.

3 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"א ניסן תשע"ה, 31 מרץ 2015, במעמד הצדדים.